

Det er jo rigtigt, at vi har lavet et fælles udgangspunkt for den forskellighed. Det er noget, vi har diskuteret længe, og det har vi også brugt en del af udvalgsarbejdet til, så der er i og for sig ingen grund til at begynde forfra.

Men nu, da bemærkningen er faldet, vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er utrolig vigtigt at understrege, som også fru Hanne Severinsen gjorde i sit indlæg, at når vi har vedtaget universitetsloven, formentlig her i løbet af maj måned, forestår der jo et ganske betragteligt stykke arbejde ude på universiteterne, fordi der netop er åbnet mulighed for en forskellighed, der først og fremmest kommer til udtryk ved, at de selv skal udarbejde vedtægter, og dernæst ved, at de skal nedsætte de første bestyrelser.

Så kan man selvfølgelig have mere eller mindre tillid til disse nye bestyrelser. Men jeg vil da gerne sige her, at den lange tilblivelse har gjort, at jeg naturligvis ikke bare har været i kontakt med ganske mange af universiteterne, men også med ganske mange enkeltpersoner, som har fået henvendelse fra universiteterne, fordi de gerne ville høre vurderingen af, hvad det er, der venter.

Når jeg ser på den kreds, som jeg ved er inde i billedet – jeg tror næsten, jeg tør sige, at det er på samtlige 12 universiteter, fordi man er meget længere fremme med at nedsætte disse bestyrelser, end de fleste forestiller sig – er det altså et meget interessant felt af bestyrelsesmedlemmer, som står klar i kulissen, når lovforslaget er vedtaget.

Det siger jeg for at være med til at understrege, at det her med de enkelte bestyrelser altså gør, at der er en mulighed for, at man også ad den vej kan være med til at sætte sit særpræg på de enkelte universiteters ledelse, og at det er bestyrelser, som jeg er overbevist om at der vil være en meget bred tillid til.

Så bør jeg også sige et par ord om den ordveksling, der var om det med at lytte til kritikerne. Det har været en lang proces, og derfor må vi jo huske på – og det vil jeg gerne sige med direkte adresse til alle Folketingets otte partier – at vi altså nåede ganske langt i processen og tilblivelsen, inden de første partier faldt fra.

Da vi så kom til slutfasen, kan man sige, at der var konsensus om en meget stor del af det, f.eks. ikke det med ledelsesdelen, som fru Marianne Jelved var inde på, men om ganske mange enkeltelementer.

Det ændrer ikke ved – og nu har jeg haft mulighed for lige at tjekke det her under behandlin-

gen – at vi, siden vi indgik forliget, har vi lavet 25 ændringer i lovforslaget, og heraf er de 20 jo bekendt af alle, fordi de blev fremsendt til orientering, da det var ændringer, der blev foretaget efter høringsfasen.

Kl. 15.25

Derfor vil jeg meget gerne have lov til at sige, at udgangspunktet altså har været noget, der er gennemarbejdet og gennemdrøftet af faktisk alle Folketingets partier, og ikke desto mindre er der altså foretaget 25-26 ændringer.

Da EU, Europa og Bologna også har spillet en rolle i debatten, bliver jeg nødt til at sige, og det er ikke mindst rettet til hr. Jesper Langballe, som jo ud over sin aktive deltagelse i debatten her i dag også har glædet os med en spændende artikel i Berlingske Tidende i dag, at det er hele Europa og Europas universiteter, der står bag Bolognaaftalen.

Det er ikke, som der også faldt en bemærkning om her i dag, en EU-aftale eller – som hr. Jesper Langballe sagde – en EU-implementering. Det er der slet ikke tale om. Jeg skal for øvrigt for god ordens skyld sige, at lige akkurat denne 3+2-struktur faktisk blev indført af et stort flertal her i Folketinget allerede i 1992.

Det var altså med andre ord flere år før, Dansk Folkeparti understregede i det partiprogram, som allerede har været inde i debatten, at man skulle have styrket ledelse, opprioriteret forretningsplaner og forstærket ledelsesansvar, at Folketinget havde vedtaget den såkaldte Bolognaaftale med 3+2.

Det har ikke noget med EU at gøre, og det er ikke noget, der er foregået her de seneste år og slet ikke i forbindelse med denne reform, som vi har til behandling her i dag.

Da jeg så kan se, at hr. Jesper Langballe er trukket op mod talerstolen, skal jeg lige for en ordens skyld sige, at vi i dag har 11 universiteter. Med lovforslaget vil vi også give mulighed for, at IT-højskolen bliver et universitet, og så er vi oppe på 12. Det trettende, som hr. Jesper Langballe talte om i dag i debatten, tror jeg da må være en lille misser. Men jeg vil for en sikkerheds skyld sige: Vi lovgiver her om 12 universiteter, håber vi.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det trettende var en tyrkfejl.

Blot et ganske kort spørgsmål til ministeren: Når ministeren siger, at det er hele Europa og alle Europas universiteter, der står bag det her,